

168 Niebawem na szczecińskiej scenie - „Lubow Jarowaja“ -

Rozmowa z narodowym artystą RFSRR P. Monastyrskim

BOGATA JEST TRADY-
CJA kontaktów łączących
polski i radziecki teatr. W
okresie międzywojennym najbar-
dziej postępowi działający wów-
czas twórcy teatralni tacy jak
Leon Schiller czy Bronisław Da-
browski — pokonując wiele tru-
dności — wprowadzali do reper-
tuaru utwory pisarzy radzie-
ckich. Zupełnie nowy roz-
dział, pisany bowiem w całko-
wicie odmiennych warunkach hi-
storycznych, otworzyły lata po
II wojnie światowej. W Polsce
Ludowej stworzono sprzyjający
klimat do tego, by teatr mógł
wreszcie nawiązać żywy i wie-
lostronny kontakt z radziecką
sztuką teatralną. Przypomnieć
warto, że wynikiem tego był o-
gromny sukces, którym uwień-
czony został I Festiwal Sztuk
Rosyjskich i Radzieckich dający
początek imprezie odbywanej
systematycznie już od dłuższego
czasu w Katowicach.

Wprowadzenie do repertuaru na-
szych scen dorobku dramaturgii
radzieckiej zawdzięczamy najwybit-
niejszym twórcom polskim. Pozycje
klasyki radzieckiej wchodziły na
afisze najlepszych naszych teatrów.
Wśród sztuk, których realizacja sta-
ła się głośną na długie lata była kra-
kowska inscenizacja dramatu „Lu-
bow Jarowaja” Konstantego Trie-
niewa. Znakomici aktorzy scen pol-
skich — Zofia Jaroszevska, Jan

Kurnakowicz, Zdzisław Mrożewski
stali na czele licznej obsady wy-
konawców tej sztuki, która dzięki
rewolucji jej cenę ukazuje poprzez
bohaterstwo poszczególnych jedno-
stek.

W ZWIĄZKU ze zbliżającą się
rocznicą 50-lecia powstania Kra-
ju Rad oraz 55-leciem Rewolu-
cji Październikowej szczecińskie
teatry dramatyczne sięgnęły po
ten właśnie dramat. Realizacja
sztuki została powierzona prze-
bysującym gościnnie w na-
szym kraju narodowemu arty-
ście Rosyjskiej Federacyjnej So-
cjalistycznej Republiki Radzie-
ckiej — Piotrowi Lwowiczowi
Monastyrskiemu. Gość szczeciń-
skiego teatru jest od 17 lat na-
czelnym dyrektorem Teatru Dra-
matycznego im. M. Gorkiego, w
Kujbyszewie.

Reżysera P. Monastyrskiego za-
stałam w Teatrze Współczesnym
podczas przygotowywania opra-
wy muzycznej do „Lubow Jar-
owaji”. Z głośników płynęły
dźwięki melodii oddających kli-
mat ówczesnych dni. Reżyser P.
Monastyrski z dużą pieczołow-
nością sprawdzał nagrania przy-
wiezionych z sobą taśm. Naszą
rozmowę zaczynamy oczywiście
od sztuki nad którą wraz z ca-
łym zespołem intensywnie pra-
cujemy.

— DRAMAT kobiety, która szuka

swego miejsca w życiu, w rewolu-
cji chcemy ukazać w sposób ży-
wy, współczesny. Jesteśmy wszy-
scy jak najdalej od potraktowania
tekstu Trieniewa jako historycznego
zabytku. Role tytułową gra Mar-
ta Szczepaniak, Jarowowa — na
zmianę Mieczysław Banaś i Wie-
sław Zwoliński, Panowa — Barbara
Mikołajczyk i Hanna Balińska. Ko-
szkina — Ryszard Zieliński, a Szwan-
dę — Mieczysław Gajda, Scenogra-
fie spektaklu opracowuje Jan Banu-
cha. Jestem bardzo zadowolony z do-
tychczasowej pracy z całym zespó-
łem, a jej wyniki oceniam widzowie
premii, której termin planujemy
na połowę grudnia.

W Polsce jestem pierwszy raz
ale już podczas tego stosunkowo
krótkiego pobytu zdążyłem zwie-
dzić Warszawę, Poznań, Kraków i
poznać tamtejsze teatry. Chciałbym
jeszcze odwiedzić sceny Gdańska i
Wrocławia. W ubiegłym roku reali-
zowałem w Bułgarii „Rewizora” Go-
gola. Cieszę się, że mój kolejny ro-
bozy pobyt za granicą ma miej-
sce właśnie w Polsce. Jeżeli chodzi
o teatry innych krajów to co ja-
kiś czas mam okazję oglądać ich
dorobek, byłem bowiem w Anglii,
NRD, Szwecji, CSRS, Finlandii, Wło-
zech.

Z teatrem jestem związany od
1934 roku czyli bez mała 40 lat, w
tym czasie wyreżyserowałem 120
spektakli. Wydział reżyzerski ukoń-
czyłem w Instytucie Teatralnym im.
Lunacarskiego w Moskwie. Praco-
wałem w wielu miastach, w Nowo-
sybirsku, Jarosławiu, Woroneżu ale
najdłużej bo od 17 lat jestem w
Kujbyszewie i ten okres mojej pracy
artystycznej uważam za najbardziej
interesujący. Nasz teatr dramatyczny
często wyjeżdża na gościnne
występy i tak między innymi na

scenie teatru kremlońskiego oraz
w Moskiewskim Artystycznym Tea-
trze Akademickim im. M. Gorkiego
(MCHAT) prezentowaliśmy tryptyk
utworów Gorkiego, a to „Matkę”,
„Dzień Gordjew” i „Braci Artamo-
nowych”.

ZNAJĄ też zespół ar-
tystyczny z Kujbyszewa widzo-
wie Leningradu, Rygi, Kazania,
Czelabińska i wielu innych
miast, gdyż każdego roku latem
odbywamy gościnne występy.
Muszę zaznaczyć, że Teatr Dra-
matyczny im. M. Gorkiego w
Kujbyszewie oprócz macierzystej
sceny posiada kilka filii i
prowadzi w nich systematyczną
działalność artystyczną. Przy na-
szym teatrze od wielu lat działa
czteroletnie studio teatralne, któ-
rym kieruję. Wyszło z niego wie-
lu młodych utalentowanych lu-
dzi.

— **JAKI** rodzaj dramaturgii
najbardziej Pana interesuje?

— **CHĘTNIE** pracuję nad realiza-
cją dzieł Szekspira, „robbiem” mię-
dzy innymi „Otella”, niedawno „Ry-
szarda III”, a przed wyjazdem do
Polski zakończyłem próby z „Ham-
leta”. Z zadowoleniem reżyseruję
również komedie.

Na zakończenie naszej rozmowy
pragnę podziękować za serdeczne
przyjęcie w szczecińskim teatrze.
Chciałbym by nasza rozmowa
współpraca okrępli i nadal się roz-
wijała zacieśniając artystyczne wię-
zy.

Notowała: Roma URBANŃSKA